

afstående för allmänt behof den 14 april 1866, att den rätt att genom expropriation förvärfva nödig mark för utläggande af torg eller gata, som enligt nämnda paragraf tillkommer stad, måtte tillerkännas äfven köpingar, municipalsamhällen, stations- och fabriksamhällen samt andra kommuner, hvilka icke ega stadsrättigheter, men med afseende å sättet för deras bebyggande samt befolkningens mängd och täthet lämpligen kunna anses böra i förevarande afseende likställas med städer.

Stockholm den 27 januari 1902.

Melcher Lyckholm.

N:o 80.

Af herr **H. Hallin**, *angående tullen å väfnader af lin och hampa m. m.*

Vid 1900 års riksdag väckte undertecknad i motion, n:o 125, förslag angående höjning af tullsatsen för väfnader af lin m. m. på grund af den oproportionerliga skilnaden i tullskyddet för garn och väfnader af lin, som nu förefinnes.

Bevillningsutskottet afstyrkte då i sitt betänkande n:o 2 nämnda motion.

Förhållandet är nu liksom då, att tullen för oblekt och ofärgadt linne-garn utgår med 20 öre per kilogram och för färgadt, *blekt* eller tryckt 40 öre per kilogram, då deremot tullen för linneväfnader är 25 öre per kilogram för väf, som på en yta af 1 centimeter i quadrat innehåller tillsammans högst 25 varp och inslagstrådar.

Tillverkningen af såväl finare som gröfre linneväfnader bedrifves vid flera fabriker inom landet, men har sedan många årtionden tillbaka äfven varit föremål för hemslöjd, särskildt inom Vestergötland och Halland. De finare linneväfnaderna tillverkas i allmänhet fabriksmessigt, då deremot de gröfre såsom handduksväf och dylika i ganska stor utsträckning ännu förfär-

digas i hemmen på landet inom dessa provinser och kanske i månget sådant hem utgör den hufvudsakligaste inkomstkällan.

Den gamla metoden, att den färdigväfda, oblekta varan blekes i solen, tillämpas nu blott, der det gäller för husbehof, och *ej* af dem, som drifva tillverkningen som hemslöjd i större skala, enär de då icke skulle kunna följa med i konkurrensen till följd af den tidsutdrägt, som detta föråldrade blekningssätt kräfver och som *ej* alla tider på året kan utföras.

För att *ej* blifva helt och hållet utestängd af den utländska konkurrensen, är linneväfvaren, vare sig han har fabrik eller är vanlig handväfvere, således hänvisad till att använda *blekt* garn och kan *ej* alltid få sitt behof deraf från de svenska linnespinnerierna, utan ser sig ofta nödsakad importera detta.

Derför har han då, som sedan förut är af mig angifvet, att betala en tull af 40 öre per kilogram och kan således omöjligen konkurrera med den utländska varan, som kan hit införas för 25 öre per kilogram.

Att denna min framställan om ändring af tullskyddet icke kan anses obefogad, framgår ock af kongl. kommerskollegii berättelser, hvaraf det synes, att importen af linneväf med högst 25 trådar per kvadratcentimeter är i ständigt stigande.

År 1894	importerades	178,383 kg.	sådan linneväf till värde	kr. 356,766: —
» 1895	»	240,586 »	» » » »	481,172: —
» 1896	»	287,705 »	» » » »	575,410: —
» 1897	»	292,177 »	» » » »	584,354: —
» 1898	»	327,478 »	» » » »	654,956: —
» 1899	»	400,140 »	» » » »	800,280: —
» 1900	»	311,062 »	» » » »	622,124: —

Visserligen är importen för 1900 icke obetydligt mindre än för närmast föregående år, men anser jag detta utan betydelse, enär så mycket mera importerades under 1899, hvarför denna minskning i importen för 1900 helt och hållet bör tillskrifvas de mindre gynsamma konjunkturer, som då började inträda.

I sitt betänkande n:o 2 år 1900 angifver bevillningsutskottet, att de väfnader, som hänföras under rubrik n:o 696 i gällande tulltaxa och för hvilka tullen utgör för 1 kilogram 25 öre, utgöras af segelduk, handduksväf och hufvudsakligast af s. k. mellanlägg, hvilket användes vid tillverkningen af kläder.

Min framställan gäller icke heller någon tullförhöjning för vare sig segelduk eller s. k. mellanlägg, utan afser endast handduksväf, vare sig med eller utan bårder.

Med stöd af det anförda tillåter jag mig vördsamt hemställa, att Riksdagen måtte besluta,

att tullen skall utgå för väfnader af lin och hampa eller andra ej specificerade vegetabiliska spånadsämnen med eller utan inblandning af bomull eller jute:

a) släta, tvåskaftade och sådana kyprade, hvilkas hela yta är till väfnadssättet likartad (icke mönsterväfd), satin- eller atlasväfnad undantagen:

som på en yta af 1 centimeter i qvadrat innehåller tillsammans högst 25 varp och inslagstrådar, äfvensom all segelduk

1) oblekta	med 25 öre per kilogram
2) blekta, enfärgade	» 50 » » »
3) » med kulörta varp eller inslagstrådar	» 60 » » »

och att, under förutsättning, att den här ofvan föreslagna tullförändringen varder af Riksdagen beslutad, Riksdagen jemväl måtte besluta, att de förändrade tullsatserna genast må få träda i kraft.

Stockholm den 27 januari 1902.

Hjalmar Hallin.

N:o 81.

Af herrar **D. Persson** i Tällberg och **O. A. Ericsson** i Ofvanmyra, *angående byggande och underhåll af vissa enskilda vägar på landet.*

Det torde knappast finnas något område, som så nära berör och i så hög grad har inflytande på det mindre jordbrukets skötsel och utveckling